

Folia 26

26.3.10

Fresco

Fossielen die blijven

Dat het Maagdenhuis vol zit met geheimen, zal u niet verbazen. Stoffige hoekjes, duistere brandkasten, ontoegankelijke zolders, en zelfs een paar fossielen. Met die laatste bedoel ik niet de versteende bestuurlijke fauna waar kwaadwilligen het woord fossielen voor bezigen, of dinosaurussen, monsterachtige disfunctionele hoogtepunten van een voorbije wereld. Het is treurig dat de term fossiel in het dagelijkse spraakgebruik een negatieve connotatie heeft, want weinig dingen prikkelen de fantasie meer dan fossielen. Ik heb het dus over de echt versteende overblijfselen die je op allerlei plekken in Amsterdam kunt vinden, met name in de stoepranden en de treden van de grachtenhuizen. De Amsterdamse ondiepe ondergrond, met veen en eolisch zand uit de ijstijden, bevat geen fossielen, op een paar schelpjes na, dus we moeten het vooral hebben van geïmporteerd steen uit bijvoorbeeld de Ardennen. De vloeren in het Maagdenhuis zijn niet rijk voorzien van fossielen, al zitten er hier en daar een paar in de drempels. Maar om de hoek, langs de blauwstenen tramhaltes in de

Leidsestraat, zie je overal witte, halfronde fossiele schelpen.

Welke fossiele sporen zouden de paleontologen van de toekomst ooit vinden van het Maagdenhuis of van de UVA? Het grootste deel van ons werk is gevangen in papier dat snel vergaat, of elektronische dragers, die ook al niet fossiliseren. Wat blijft: een paar laboratoria, museacollecties, de overblijfselen van een collegezaal en een paar stafleden. Verder hoop ik op studentenhuizen die toekomstige onderzoekers bezig zullen houden met hun fossiele potten pindakaas, onverteerbare sportschoenen, versteende stapels scripties en een enkele kleine afdruk van een poezenskelet.

Het is in ieder geval een troostende gedachte dat die harde Amsterdamse stoepsteen ooit de modder is geweest, in een ondiepe zee, die langzaam een schelp bedekte en zo gedurende miljoenen jaren bewaarde. Het geeft, in het jachtige leven van vandaag, een diepte aan onze beleving van tijd en ruimte.

Louise O. Fresco